

VIÐ SÍNUM VEÐRI

EFTIR **LIGGJANDI** LÁGÆTT,
VAR DAGURIN KOMIN, TÁ
MIÐVINGAR UMSÍÐIR KUNDU
SLEPPA NORÐUR Í **URÐINA**
VIÐ VEÐRUM SÍNUM

Tekstur: Snorri Brend

Myndir: Jens Kristian Vang

Hetta er gamal siður, at 12 menn úr Miðvági sleppa veðrinum í hesa urðina um várið og fara eftir teimum aftur um heystið.

Her ger ein serlig skipan seg galdandi, soleiðis at tað bert kunnu ganga 12 veðrar í urðini. Og tað hevur tíbetur eisini víst seg, at teir sum oftast eru komnir aftur við øllum 12.

Skilamenn

Hann hevði nú ligið við landsynningi í eina tíð, og er hetta fyrsta treytin fyri at sleppast kann á landi í Miðvágsurð, teir siga.

Klokkan 10 henda mikumorgunin 4. mai var avtalað at mótast við Oyrargjógv, har bátur skuldi føra veðrar, menn og annað norður um oynna.

Menn hugdu dúgliga norður á Streymoyarlandið, har ein rættiliga týðningarmikil bogi er: Brýtur um henda bogan, kann alt gera tað sama.

Teir kundu tó staðfesta, at her var einki brot at síggja, og tí kundu menn leggja til brots við góðum huga.

Teir 12 veðrarnir vórðu fingnir umborð, og síðani gekk leiðin í góðum líkindum norður í Urðina. Stuttligt var at prátta við menn, sum hava skil á seyði og bjørgum, tí væl lá fyri at siga frá søgum og egnum upplivingum á leiðini.

Komnir norður á Urðina var skjótt at staðfesta, at líkindini vóru júst soleiðis sum menn høvdu vónað og eyggleitt.

Tann lítla jollan varð gjørd klár, og so við og

við vórðu menn, veðrar og annað stjórað í land, bæði skjótt og væl.

Tá teir kortini eru á staðnum skuldu eisini aðrar týðandi uppgávur loysast. Við sær høvdu teir eitur til rottuna. Meðan aðrir lögdu hetta út, skuldu aðrir seta nakrar konglar á einum staði, har tað er heldur trupult at sleppa tvørturum.

Feril av grasi

Veðrarnir hava staðið inni fyri ein stóran part, og tí var ikki bara sum at siga tað at fáa teir til beins í stóru steinum í urðini. Men so skjótt teir finga ferilin av tí góða grasinum, var sloppið í so máta.

Alt arbeiðið er væl skipað, og nú skiltist at allir vóru klárir at fara til húsa aftur.

Og so øvugt við lítlu jollini umborð á útróðrarbátin, sum hevði ligið við akkeri uttanfyri og bíðað.

Til æru fyri tíðina-tænastuna var leiðin lögð vestur í Víkar, har onkrir av gestunum, ið ikki høvdu verið har áður, sluppu í land við jolluni.

Tað suðaði ei um sjóvarstrond henda dagin, og tí var einfalt at sleppa í land og lata jolluna liggja óbundna í fjøruni hesa lötuna.

Nú verður við spenningsi bíðað til í heyst, tá farið verður eftir veðrunum aftur. Hetta verður vanligt gjørt í september ella oktober mánaði, men er veðrið ikki til vildar, má bíðast.

Okkurt árið bíðaðu teir heilt til november, og var tað í avgjørt seinasta lagi. Í ár verður vónað, at teir kunnu fara eftir veðrunum í góðum veðri.

Veðrarnir hava fingið ferilin av góðum grasi, og mugu nú bara taka til sín og taka uppá í vekt til seinni í heyst